

или роба? И ще бжде день — день първий..“

Статията е озаглавена със думитѣ „Смѣшенѣ плачѣ“; нейно допълнение се явила „Борба'та“. Смѣшнитѣ тирани и подлитѣ палачи ще тържествуватѣ съ кървата си побѣда; старитѣ сили ще се смѣятѣ съ кървави уста надѣ падналитѣ жертви, но смѣшенѣ ще да е тоя смѣхъ! Една врѣменна побѣда надѣ неизбѣжна народна революция, не е постоянна побѣда: защото, въ това царство кърваво грѣшно, царство на подлостъ, зло безконечно —

Киии борбата и съ стѣпки бързи
 Върви къмъ своя свѣщенни конецъ...
 Ще викнемъ ние: „хлѣбъ или свинець!“

Вѣрата въ идеята дава крилѣ на умѣтъ: тя крѣпи и Ботѣова въ най-страшнитѣ часове на неговия животѣ.

Но . . . два броя излизатѣ отѣ Дума' та и нѣкое колелце въ макината се развалило: трѣбовало да се поправи, но нѣма съ що. Макаръ голѣма, колкото човѣшка стѣпка, Дума' та поглѣщала грамадни разности за редакция, за администрация, експедиция и т. н. — нѣщо по 80—100 гроша на брой, но сто гроша за онѣзи врѣмена правили хиляда, а за празния джобъ на главния редакторъ — милиони. Дѣ ги? Ботѣовъ се лута, вайка и майка, но единственитѣ плащачи — хжшовецѣ, които се нахвърляли върху Дума' та като мухи по медъ, искали отѣ редактора не само духовна, но и материална храна. За да замаже очитѣ на публиката, която била по-далечъ отѣ Браила, та не знаела сжщинскитѣ причини за „нередовното излизане“ на в-ка, поетѣтъ се принудилъ да обяви цѣлия персоналъ отѣ печатницата за боленъ, поблагодарилъ на двама съчувственици къмъ идеитѣ на Дума' та, които ѣ станали гаранти, пакъ грабналъ та хвърлилъ единъ камъкъ и въ